

222* Opuszczam matkę.

{ o - pusz - ezam mat - kę, oj - ca me - go, któ rzy mnie na - świat spło - dzi - li, }
 { i - dę do Oj - ca nie - bie - skie - go, nie płaczcież, ro - dzi - ce mi - li, }

nie smuć - cie się nie fra - suj - cie, o - wszem się ze mną ra - duj - cie.

Th. C. 38

*wydali nie spłodzili xx

2. Dziedziczą już owe radości, * Których język nie określi,
 Cieszę się z onej szczęśliwości, * Która nie powstała w myśli,
 Której oko nie widziało, * Ucho ludzkie nie słyszało.

3. Nie słysząc o żadnej potrzebie, * O smutku, płaczu boleści,
 Choroby, śmierci nie masz w niebie, * Tam się sama radość mieści
 Która nigdy nie ustanie, * Z której się cieszą Niebianie.

4. Szczęśliwy, kto ją dziedziczy, * Tej wam, rodzice kochani!
 Dziecię wasze serdecznie życzy, * Tego żądają Wybrani,
 By wszyscy ludzie społecznie, * W niebie królowali wiecznie.

5. Niech to będzie wasze staranie, * Aż do zgonu waszego
 Zachować Boskie przykazanie, * Wiernie czynić wolę Jego;
 Ta jest droga, którą trzeba * Wchodzić na żywot do nieba.